SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1862. Zondag 4 Mei No. 18.

PARAMARIBO den 3 Mei 1862.

Met de laatst aangekomen Noord-Amerikaansche schepen zijn hier dagbladen aangebragt tot den 3 April jl. welke van eene welwillende zijde ter onzer beschikking gesteld zijn.

Door president Lincoln was de 5 April als algemeene vastendag bepaald. Sedert de laatste door ons medegedeelde berigten had er niets bijzonder gewigtigs plaats gegrepen, op het tooneel des oorlogs.

Het Zuidelijke ijzeren stoomfregat Merrimac was weder in orde gebragt en werd verwacht tot eene tweede expeditie gereed te zijn; het zou vergezeld worden door de ijzeren stoombooten Yorktown en Jamestown, die tot dat einde versterkt werden.

De Secessionisten in Georgie concentreerden zich te Savanna, terwijl de bemagtiging van fort Pulaski [digt bij die stad] door de Noordelijken ieder oogenblik, werd, te gemoet gezien.

Uit Chicago werd dd 1 April gemeld dat president Davis, in eene geheime zitting, het Zuidelijke Congres heeft aangeraden om de door de Noordelijke regering op eerewoord vrijgelaten gevangenen van hun eed te ontslaan en hun toe te staan aan den onafhankelijkheids strijd deel te nemen. Hij beval dit aan als weerwraak voor de eerlooze en onbeschaamde schending van vertrouwen door president Lincoln bij de uitwisseling van gevangenen aan den dag gelegd.

In Mississippi stapelen de planters hun voorradig katoen op, om des noodig onmiddellijk in brand gestoken te kunnen worden.

Wegens de schaarschte aan lood raadt de Memphis *Appeal* aan, om van het bekleedsel van theekisten kogels te vervaardigen.

De dames te Charleston schonken hare juweelen, zilveren lepels, horologien en geld om eene kanonneerboot te bouwen.

Noordelijke brieven uit het leger van het Zuidwesten ontvangen melden dat aldaar tijding was ontvangen; dat de Zuidelijken onder generaals Price en van Dorn naar Memphis trokken ter voldoening aan het verzoek van gen. Beauregard om hulp. Al de Zuidelijke troepen in het Westen hadden last bekomen zich in Westelijk Tennessee te vereenigen tot een' grooten en warhopigen strijd.

De Zuidelijken hadden in Tennessee eene magt van ongeveer 125,000 man, waarvan 70 000 wel gewapende en geoefende troepen te Corinth en de overigen te Decatur waren. — Naar gemeld werd waren de Noordelijken op marsch derwaarts, zoodat spoedig een vreesselijke slag zoude geleverd worden.

Te Cairo waren den 28 Maart tijdingen uit Corinth ontvangen, naar luid waarvan de Zuidelijke magt aldaar snel aangroeide. Er is eene regtstreeksche spoorweg-communicatie tusschen die plaats en Richmond en de troepen kwamen gestadig aan.

Onder de regimenten aldaar, was er een, geheel gewapend met pieken en een andere, met krijgs aksen. De vlag van het laatste vertoonde een donker veld waarop een groote boom met het opschrift: Abolitionist gouvernement. Een persoon voorstellende Lincoln zit in den top en het krijgsaks-Regement is aan den stam, den boom neervellende.

De belastbare rijkdom van den Staat New York is 1,443,750,629 dollars, waarvan de stad New York 517,078,798 doll. vertegenwoordigt.

De duizende naar het Noorden gevlugte slaven geven reeds reden tot verlegenheid, daar men niet weet wat met hen aan te vangen. Er was in het Congres voorgesteld, voorloopig in New Engeland eene kolonisatie met hen te stichten.

Het *Journal des Debats* bevat een artikel, in antwoord op de redevoering, die de heer Keller in de Fr. wetgevende vergadering heeft gehouden en waarbij hij de Italiaansche zaak in het meest denkbare ongunstige licht trachtte voor te stellen. Italie is de revolutie, dit was zijn hoofddenkbeeld — en de revolutie is het genie van vrijheid, ook al omdat zij leidt tot centralisatie, welke met de vrijheid niet bestaanbaar is.

De heer Yung, de schrijver van het antwoord in de *Débats*, toont in de eerste plaats aan, dat tegenwoordig juist decentralisatie in Italie plaats heeft, en het tegendeel, namelijk centralisatie, onder de vorige regeringen plaats vond. Onder de Bourbonsche regering in Napels b. v. mogt geen gemeente in de provincie een werk van 20 à 30 ducaten laten ondernemen, zonder vergunning van het centraliserend bestuur in de hoofdstad. Vervolgens komt de heer Yung op de hoofdzaak neder ten betooge dat de meest gewenschte vrijheid tegenwoordig in Italie bestaat. Er zijn, segt hij, wel is waar eenige bisschoppen tijdelijk uit hun diocese verwijderd geworden, maar met die prelaten kon men niet anders handelen; want zij verstoorden de algemeene rust, en dit is een deliet, zelfs in priesters. Overigens wordt de geestelijkheid even als altijd ongemoeid gelaten, zelfs niettegenstaande de regering dat zij haar vijandig is en de hand gehad heeft in reactionnaire woelingen. Wil men meer: het parlement te Turin legt den geestelijke geen eed op; de geestelijkheid vertoont zich overal waar zij wil, zij organiseert processiën, zij vindt aandachtige hoorders in de kerken, maar zij vindt geen oor, wanneer zij van politiek spreekt.

De drukpersvrijheid is in Italie volkomen. De dagbladen hebben noch eene voorafgaande vergunning noodig, noch eene cautie; zegelregten en waarschuwingen bestaan er niet, en zeer zelden vindt men er een drukpersproces. De reactie is volstrekt niet belemmerd in hare stelselmatige aanvallen tegen de regering; zij kan daarbij openlijk te werk gaan. De dagbladen worden er op de straten rondgevent en ten verkoop aangeboden, even als in Engeland. De openbare manifestatien worden er niet onderdrukt. Waarlijk, het zal de vraag zijn of Parijs, dat zoozeer op zijne beschaving boogt, in staat zou zijn eene vrijheid te verdragen zoo als te Napels bestaat.

En die vrijheid is niet het gevolg van de zwakheid eener regering die toestaat hetgeen ze toch niet kan beletten en die in hare onmagt eigenlijk niet regeert. Nergens toch wordt de orde ernstig bedreigd, overal heerscht rust, niet die rust, welke gelijk is aan den slaap, maar die de ware bezieling is van het leven. Te Milaan en te Florence gaat alles van zelf zijn gang. Te Bologna was een energiek man als prefect voldoende, om een einde te maken aan de woelingen der smokkelaars, die bij het verdwijnen der binnenlandsche barrières, hun beroep niet langer konden uitoefenen en deswege ontevreden waren. De veiligheid is voorts te Bologna nimmer zoo groot geweest als thans. Te Napels komt de kracht der regering op de meest schitterende wijze uit. De ligting werd onder de Bourbons altijd slecht bewerkstelligd; dit jaar ging zij met eene buitengewone gemakkelijkheid van de hand. De volkstelling, een maatregel van meer teederen en gewaagden aard in een tijd, dat het politiek regeringsstelsel eene geheele verandering ondergaat, is zonder eenige moeite gelukt, niettegenstaande de reactie er op uit was, om de domme menigte diets te maken, dat de maatregel met een fiscaal doel plaats had. Indien men zich herinnert dat de volkstelling in Frankrijk vóór 20 jaren, te midden van diepe rust en in een geregelden tijd, in verscheidene départementen uit vrees voor onlusten, moest verdaagd worden, zal men dan niet zeggen dat Italie rijp is om eene volledige vrijheid te genieten!

De omwenteling, heeft de heer Keller gezegd, is de aanbidding van het fait accompli; zij is het regt dat elk zich toeëigent om 's lands instellingen te veranderen. Neen. Het fait accompli in Italie was de erkende of heimelijke interventie van Oostenrijk; het was de interventie, die zich overal opdroug door militaire bezettingen, door particuliere tractaten, in weerwil van de verbindtenissen der vorsten. Het regt tot verandering van 's lands instellingen hebben de vorsten onophoudelijk en naar welgevallen zich aangematigd. Zij verscheurden de door hen bezworen staatsregelingen. De Toskaner, die eene reis naar het binnenland wilde doen, was verpligt zijn papieren te laten viseren door de Oostenrijksche legatien. En als hij zeide: „ik ben een Italiaan," dan kreeg

---

VARIA.

De Parijsche correspondent van een der Nd. bladen schrijft dd. Maart, als volgt:

Hij, die Parijs besocht heeft, kent ook de Passage Jouffroy, op den Boulevard Montmartre, eene der prachtigste van de met glas bedekte passages der Fransche hoofdstad, in welke de voortbrengselen der nijverheid en der weelde, van af het eenvoudige halsboordje tot aan het bronzen beeldje van den kunstenaar, van af Polichinel tot de porceleinen voortbrengselen van Sèvres, van af het geillustreerde vlugschriftje van 5 centimes tot de rijk ingebonden Elzevier's, van af de satijnen dansschoentjes tot de stevige jagtlaarzen, van af het kleine zakpistool tot het rijk gedamasceerde jagtgeweer, afgewisseld door koffijhuizen en restaurants (om van andere nuttige inrigtingen niet te spreken), in eene zee van licht zwemmen.

De Parijsche Dandy's en de „Dames" welke bekend zijn als habitués der Boulevards, als ook de vreemdelingen tot de meest verschillende natiën behoorende, vinden daar, voornamelijk in den winter of bij onverwacht regenweder eene even aanlokkelijke schuilplaats als geschikte gelegenheid om zich op aangename wijze bezig te houden.

Naast deze Passage, en in zeker opzigt daartoe behoorende, vindt men een grooten bazar smaakvol op Oostersche wijze gedecoreerd; in het midden van dit gebouw ziet men (als reclame) een uurwerk, waarop men, zonder zich moeite te geven, zien kan, hoe laat het in Londen en in Konstantinopel, in Sebastopol en in Amsterdam, in Berlijn en in Odessa, enz. is. In dezen bazar bevindt zich een *trap* welke aan weerszijden door Arlekein en Pierrot bewaakt wordt; langs dezen trap daalt men af tot het zich onder den grond bevindende „*Théatre Séraphin.*"

Wanneer gij eens te Parijs komt, dan moet gij niet verzuimen aan het *Théatre Séraphin* een bezoek te brengen. Gij moet echter niet verwachten daar een uitstekenden tenor aan te treffen, of eene mededingster der onsterfelijke Rachel of der groote Ristori te hooren; gij zult daar geene prachtige decoraties zien of eene schoone danseres *à la mode*; gerustelijk kunt gij uwe geestdrift en uwen tooneelkijker te huis laten; het *Théatre Séraphin* is doodeenvoudig een poppenspel, een poppentooneel, waarop de geschiedenis van Roodkapje en de overige helden of heldinnen, van Moeder de Gans worden voorgesteld; een tooneel waarop de misdaden van Blaauwbaard met den intogt der Franschen in Konstantinopel, in Peking of Vera-Cruz, en de heldendaden van Polichinel met de kunstverrigtingen van een gedresseerden poedel op de aangenaamste wijze afwisselen.

Maar wat eigenlijk in dit theater beziens waardig mag genoemd worden, is — *het Publiek*, dat bijna uitsluitend uit kinderen bestaat, van af het kleine kind, dat in bewondering opgetogen door hetgeen het ziet, zijn gevoel en zijn woordenboek uitput door voortdurend in de handjes te klappen en „Papa! Mama!" te roepen, tot aan het aankomende meisje, dat met het beschermende gelaat der toekomstige vrouw en moeder vriendelijke woorden en lekkernijen onder de kleinen uitdeelt; van af de suigeling aan de borst zijner min ingesluimerd, tot aan den schoolknaap die vacantie heeft, en genoodzaakt is aan den ingang zijne brandende sigaar uit te dooven, welke hij in het geheim gekocht heeft.

Het spreekt van zelven, dat deze kinderen hier niet alleen komen, blijven en vertrekken, maar door eene oudere zuster of eene liefdevolle moeder, door eene jonge gouvernante, of een bevallig kindermeisje (dat tegenwoordig in Parijs een zeldzaam artikel van weelde wordt) vergezeld worden, en dat . . . welnu! dat er ook nog volwassene broeders en liefhebbende vaders gevonden worden, die (natuurlijk ter wille der „kleinen") een uur aan hunnen arbeid, koffijhuizen, clubs vrienden, enz. weten te ontrooven, om het Théatre Séraphin te bezoeken.

En wat lagchen die vaders en broeders om den schrik en de kreeten die aan de borsems der ontstelde *bonnes* ontsnappen (want er bestaat niets, dat ligter schrikt dan *bonnes*) op het oogenblik dat het gaslicht plotseling wordt uitgedoofd en de vriendelijke directie te midden der Egyptische duisternis de kinderen met de „*Chinesche schimmen*" verrast!

En fin! en fin! dit *Théâtre Séraphin*, dat thans omstreeks een en half jaar onder den bazar van den *Boulevard Montmartre* bestaat, heeft reeds vele jaren lang in de galerie Valois van het Palais Royal de kinderen, de vaders en de kindermeisjes genoegen verschaft.

Welnu! Daar, in dit Théâtre van de wieg van „Moeder de Gans" en van de „gebroken brug", is ook de toovenaar Rothomago geboren wiens zoon — *Rothomago fils* — thans den Heeren Dennery en Clairville de stof voor een stuk van vier bedrijven leverde, en de schilders, costumiers, machinisten en regisseurs van het *Théâtre du cirque* gelegenheid gaven, eene tot hiertoe nog niet bereikte weelde ten toon te spreiden.

Maar laat mij u den inhoud van het tooverstuk mededeelen, welks opvoering onlangs met de tegenwoordigheid van HH. MM. is vereerd geworden.

Rothomago, de zoon, is met de prinses Mig

zij ten antwoord: „Italiaan, wat is dat? Toskaner meent gij." En Toskaner wilde zoo veel zeggen als Oostenrijksch. Die vorsten hadden de ongehoorde, in de jaarboeken van het despotisme welligt ongekende magt, om hunne onderdanen te denationaliseeren. De koning van Napels — is het noodig daaraan te herinneren? — had het verachtelijkste stelsel uitgevonden, een stelsel, gegrond op de onwetendheid, de omkooping, de ellende, de opruijing der volksklasse tegen eene met geweld onderdrukte burgerij. Even als de andere vorsten schond hij op een goeden morgen de pas door hem aangenomene constitutie. Dit regt, dat de vorsten zich aanmatigden om 's lands instellingen te veranderen, hebben thans de Italianen, wien het toekomt, hernomen, om er een beter gebruik van te maken.

Ten slotte wijst de heer Yung op de interventie van Frankrijk te Rome, als een hinderpaal voor de Romeinen, om zich aan Italië's lot te verbinden, zonder op te houden in den paus den Opperpriester te vereeren, die los van het wereldlijk gezag, zich met meer ijver aan zijne geestelijke belangen kan wijden.

Uit Warschau wordt berigt, dat de algemeene nationale rouw wel is waar nog voortduurt, maar duidelijk is het dat het bij velen niet ernstig gemeend is en vrij wat moeite begint te kosten, om den schijn aan te nemen, dat zij nog van gelijk gevoelen zijn als vroeger. Langzamerhand beginnen vele inwoners der stad den schouwburg en andere openbare localen te bezoeken, onder voorwendsel van gasten derwaarts te geleiden; wie zich met den vroeger algemeen gedragen hoed op de openbare straat vertoont is niet meer aan beleediging blootgesteld, de staat van beleg wordt door de regering op zeer verschoonende wijze gehandhaafd. Zoodra de geheime drukkerijen zullen ophouden de bevolking op te ruijen zal het werk der bevrediging spoedig rust en orde hebben hersteld; zoodra dit middel tot verspreiding van onrust zal zijn bedwongen verwacht men den graaf Wielopolski uit Petersburg, om de laatste hand te leggen aan eene reorganisatie, welke naar men hoopt tot een duurzamen vrede zal leiden.

De *Weser Zeitung* deelt het volgende berigt mede: In de nabijheid van Felsberg in Keurhessen is dezer dagen een vreeselijke moord begaan. Een landbouwer Sauer genaamd, tot de „vromen" behoorende, heeft zijn oom van het leven beroofd, ten einde zich van zijne nalatenschap meester te maken. De bedrijver der misdaad, welke gepaard ging met ijselijke omstandigheden, was ouderling der gemeente en door zijn slagtoffer opgevoed. Toen het bekend werd, dat de bedoelde persoon met het bedrijven dier misdaad beschuldigd werd, riep de geestelijke van het dorp uit: „Welk eene lasterlijke aantijging wordt op dien godvruchtigen, braven man geworpen! Hij kan die daad niet hebben bedreven!" Toen de beschuldigde echter tot bekentenis was gekomen, zeide de geestelijke: „Sauer heeft het niet gedaan; hij is vrij van alle schuld, want de Duivel heeft de misdaad begaan, die tot dat einde in hem gevaren is."

INGEZONDEN.

De boosheid eens wijfs verandert haar aangezigt, dat zij ziet gelijk een beer.
SIRACH 25, 21.

Onder het ontelbaar getal kwalen, welke uit de doos van PANDORA over het menschdom zijn verspreid, verdient ongetwijfeld de hoofdpijn in de allereerste plaats genoemd te worden. Niet die wezenlijke, zware hoofdpijn, welke aan alle menschen algemeen is, ofschoon ik er verre af ben ook deze gering te achten; maar die bepaalde soort hoofdpijn, dat beetje hoofdpijn, waarmede alleen getrouwde dames, maar dan ook nagenoeg alle getrouwde dames bezocht worden, en waarvan niet zoo zeer zij zelven, maar genoegzaam alleen hare mannen het lijden te dragen hebben; een zielelijden, grooter dan eenig ander, dat ooit een sterveling te verduren heeft gehad, waartegen geen middel bestaat en geene wijsbegeerte helpt; dat SOCRATES uit zijn vel zou hebben doen springen; dat het leven maakt tot een last, en den dood als eene weldaad doet beschouwen, zoo dat ik er mij dagelijks over verwonder, dat er betrekkelijk nog zooveel mannen gevonden worden, die, ofschoon langer dan drie jaren getrouwd, zich desniettemin den hals niet hebben afgesneden.

Maar, vraagt misschien de snibbige Mevr. . ., indien het werkelijk zoo is, als gij zegt, en de getrouwde Heeren in de daad zooveel te lijden hebben van de hoofdpijn hunner vrouwen, hoe komt het dan, dat niet alle jongelingen zich van het huwelijk laten afschrikken, en dat het trouwen desniettemin zoo in de mode blijft? Het antwoord is eenvoudig, omdat niemand, voor dat hij getrouwd is, met eenige mogelijkheid weten kan, wat het in heeft, wanneer zijne vrouw hoofdpijn heeft. Immers een getrouwd man spreekt er in den regel nooit van, of omdat hij vreest, dat zijne vrouw het te weten zal komen, of omdat hij zich schaamt, zóó door zoete woordjes, lieve lachjes, betooverende lonkjes, beet te zijn genomen, of omdat hij zich reeds verheugt in het vooruitzigt, dat de jongeling, die nu juicht van pleizier, binnen kort zal huilen van de pijn. En wanneer hij ook sprak, wat zoude het baten? Hij zoude geen geloof vinden, omdat een verliefd hart geene ooren heeft, en omdat iedere beschrijving der hoofdpijn oneindig beneden de waarheid moet blijven.

Ik heb er de proef van genomen. Neef! zoo sprak ik, gij wilt gaan trouwen, maar bedenk u nog eens. Uw meisje is mooi, lief, aardig, ik spreek het niet tegen, maar dat dit alles was mijne vrouw ook, en is het van tijd tot tijd nog, en toch ben ik desniettemin te pas gekomen! De hoofdpijn mijn jongen! de vreeselijke hoofdpijn zal niet uitblijven om u het leven te vergallen, — en het u bitter te doen berouwen, mijne waarschuwing in den wind te hebben geslagen. Maar wat antwoordde hij? Mijn beste Oom! ik dank u hartelijk voor uw welgemeenden raad; maar, geloof mij, ik ga niet onberaden te werk. Ik heb het karakter van mijn meisje goed bestudeerd, en heb daardoor de vaste overtuiging verkregen eene goede keus te hebben gedaan, en gelukkig met haar te zullen zijn. En wat de hoofdpijn betreft, zoo geloof ik, dat met een weinig geduld . . . . . Geduld! Geduld! altijd, en eeuwig geduld! Heb ik dan geen geduld? Ben ik niet lijdzaam als een lam? Ik zou JOB, als hij nog leefde, vóór kunnen geven, maar die zou ook wel anders gepiept hebben, als zijne vrouw hoofdpijn had gehad.

Nog hield ik mij niet voor verslagen, nog eene poging wilde ik aanwenden, om den jongman van het verderf te redden. Neef! zoo ging ik voort, handel bij den gewigtigsten stap van uw leven toch niet met zooveel ligtvaardigheid. Waarlijk, indien gij het wist, zoo als ik het, helaas! weet, wat het in heeft de hoofdpijn uwer vrouw, gij zoudt nog in tijds terug treden. Ik zal trachten u daarvan een denkbeeld te geven. Ik kom vrolijk en wel van het kantoor; mijne vrouw zit aan de tafel en maast mijne kousen, dat tusschen beide gezegd, altijd een leelijk teeken is (maar ik merk niets, weet van den prins geen kwaad en zet mij neder, na mijne vrouw een zoen te hebben gegeven. (*Stilte*) Scheelt er wat aan, liefste? *Niets* JAKOB. (*Stilte*) Schat! hoe komt ge zoo stil, is er iets? *Neen*, JAKOB, *niets*. (*Stilte*) Maar, mijn God! vrouw, wat is er dan toch? Is er iets voorgevallen? Heeft een der kinderen een ongeluk gekregen? Spreek toch om 's Hemels wil, wat is er? *Ik heb een beetje hoofdpijn.*

Goedige Hemel! daar hebben wij het. Het woord is gesproken, de slag is gevallen, de wanhoop is nabij. Alles is stom als het graf. Geen kind snapt er meer, geen hond kwispelstaart er meer, geen kat maauwt er meer. De lamp wordt met een zwart papieren kap bedekt, de eau de cologne gestadig geroken, een doek met azijn om het hoofd geslagen, kussens worden op de canapé gelegd, voor alle bezoekers belet gegeven, alleen de leelijke Juffrouw . . . ., mijne antipathie, de duivel moge haar halen, wordt toegelaten. Zij komt binnen, verwaardigt zich naauwelijks mij *en passant* te groeten, maar snelt op hare teenen naar de canapé, ontdoet zich van hoed en mantel, zet zich neder en het fluisterend gesprek begint. Ik poog te lezen, maar de letters dansen voor mijn gezigt. Ik weet het zeker, dat zij over mij praten. Ik voel het dat de groene oogen der slang verwijtende blikken op mij vestigen. Het bloed stijgt mij naar het hoofd, mijne vingers bewegen zich krampachtig. Meer en meer bekruipt mij de lust om der draak de hersens in te slaan; maar ik overwin mij zelven, vlieg op, de deur uit, en ren als een bezetene de straat op en neder, tot dat ik zooveel bedaardheid heb verkregen, dat ik gevoegelijk naar de Societeit kan gaan, om daar de uren te vermoorden, die ik zoo genoegelijk tusschen vrouw en kinderen, tusschen een lekkeren sigaar en een prettig boek had denken te verdeelen. Zoo'n hoofdpijn duurt dan twee, drie tot vier dagen, laat mij zeggen eeuwigheden, tot dat dan eindelijk de crisis komt, meestal in den vorm van een bedsermoen, met of zonder tranen, waarna, voor zoo lang als het duren wil, de zon weer schijnt aan den hoofdpijnloozen huwelijkshemel.

Maar wat baatte mij die, naar mijne gedachten zoo treffende, zoo overtuigende toespraak? Hij hoorde mij bedaard ten einde, terwijl zijne lippen zich van tijd tot tijd krampachtig te zamen trokken. Ik dacht dat ik het gewonnen had. Toen riep hij de *belle*, die toevallig in de nabijheid was, en herhaalde haar wat ik gezegd had, en toen lachten beide schaterend, als of het iets grappigs geld. Maar toen hij aan het bedsermoen kwam, lachte zij zoo overmatig, (de feeks, zij wist wel, waarom ze zoo lachte) dat haar de tranen over de

---

rauda verloofd. Alle toovenaars en heksenmeesters, van af den beroemden Merlin met den zwarten hamer op den schouder, tot den vreeselijken Croquemitaine met het driedubbele gebit, en ouderdom alle toverkollen, heksen en feeën worden tot deze bruiloft uitgenoodigd. Steeds een ontbreekt — de bruidegom. Terwijl de bruiloftsgasten met de bruid te vergeefs wachten, is de jonge Rothomago (die op allerbevalligste wijze door Mlle F[illegible] wordt voorgesteld) in een korenveld bezig met Brayère, een schoon landmeisje te lagchen en te stoeijen, en verliest daarbij, hij weet niet op welke wijze, zijn talisman, zijnde een zakuurwerk. Thans is de vraag op welke manier dezen onschatbaren talisman terug te vinden. Rothomago wendt zich tot dat einde tot de Horæ (Uren) zijne petitioners (12 prachtexemplaren van vrouwen, zoo als in de reclames in de Parijsche dagbladen te lezen staat) welke een nog prachtiger paleis bewonen, dat den vorm heeft van eene reusachtige pendule, en wier hulp hij inroept.

Daar is het uur van den arbeid, het uur van het middagmaal, het uur van het bal, het uur van het slapen gaan, het uur van middernacht, het uur van den herder, het uur van 't gebed, enz. En alle beloven den jongen Rothomago, de verleidingskracht en de verleidingen waarover zij te beschikken hebben, aan te wenden, om den sterveling, die het uurwerk gevonden heeft te beletten, het (eene *conditio sine qua non*) met klokslag op te winden.

Het horologie is door een boer, Blaisinet genaamd, gevonden, terwijl hij met maaijen bezig was.

De landman komt, om zich over het weinige regtmatige zijner annexie gerust te stellen, tot deze gevolgtrekking: Hij, die een zoo schoon horologie verloren heeft, zal ook wel de middelen bezitten, om een ander te koopen. *C'est une raison comme une autre.*

Blaisinet is er overigens verre af, de groote waarde van het gevondene te vermoeden. Spoedig echter bemerkt hij, door de vervulling zijner geheimste wenschen, dat hij *toovenaar zonder het te weten* is. Zijne neus jeukt — en zie, dadelijk komt een reuzenarm uit den grond te voorschijn, om het neus- en reuk-werktuig van den boer op de zachtste wijze te krabben; jonge meisjes trekken zingend en lagchend voorbij met bloemkransen op het hoofd, op Blaisinet's geheim verlangen vliegen de bloemen weg over den koornmolen heen, als eene schaar witte vlinders.

Hij gaat nog verder. Blaisinet gevoelt een dergelijk verlangen bij zich opkomen met betrekking tot de keurslijven en veelkleurige rokjes der bevallige deernen, en op hetzelfde oogenblik staan de arme meisjes in haar witte onderrokken, hetgeen den boer en het publiek doet schateren van lagchen, enz., enz.

Maar dan eens door eigene schuld, dan weder door den invloed der *Horæ* komt Blaisinet er niet toe, zijn horologie op te winden, hoewel de wraakgodin, telkenmale wanneer de klok te vergeefs geslagen heeft, niet nalaat hem door eene duchtige oorveeg aan zijn verzuim te herinneren.

Twee uren zijn reeds op die wijze voorbijgegaan; het uur van het middagmaal en dat van het bal . . . .

Dit uur, van het bal namelijk, is het glanspunt van het tooverstuk, een voortbrengsel uit de duizend en een nacht.

De balzaal is een paleis van kant, door feeënhanden geweven, die sterren en rosetten op de schitterende wanden van deze sylphenzaal geborduurd hebben, te midden waarvan een leger van schitterende, oogverblindend versierde danseressen hare kunstverrigtingen uitoefenen. Deze danseressen stellen elk een kanthandwerk voor. Men ziet daar de *point d'Angleterre*, de *point de Venise*, daar hebt gij de Brusselsche kant en de Hollandsche kant (van Sluis), de zwarte blondes (eene bekoorlijke Spaansche), dan eindelijk de gewone naaldwerken, voorgesteld door meisjes in verschillende nationale costumes. Waarlijk, de meest opgewekte verbeelding, de meest gespannen verwachting kan zich niets meer schoons, frisschs, liefelijks, oorspronkelijks en bekoorlijks voorstellen, dan deze verpersoonlijkte handwerken; inzonderheid maken de Friezinnen met hare gouden hoofdijzers en hare kostbare kanten furore . . . .

En fin, het gaat Blaisinet even als den toeschouwer; hij vergeet het eene uur voor, het andere na, op zijn horologie te zien en het op te winden en dien ten gevolge komt Rothomago, zoon, weder in het bezit van zijn talisman. Hij snelt onmiddelijk naar de hut van het meisje, dat hij bemint, en ter wier wille hij in het korenveld zijn horologie verloren heeft.

Het is het uur van het gebed. Bruyère knielt biddend neder. Rothomago treedt binnen; hij staat stil en vouwt de handen, buigt het hoofd en vervolgens de knieën, en hij, de zoon van den Toovenaar, bidt mede . . .

Daar slaat het laatste uur! en te gelijkertijd springt het tooverhorologie uit elkander.

Rothomago heeft den talisman verloren, maar daarvoor het geluk gevonden in het hart zijner geliefde. De landlieden komen binnen en met eene apotheose, het verpligte einde van alle dergelijke stukken, waarbij de glans en de kracht van het electrische licht den verbaasden toeschouwer verblinden, eindigt het tooverstuk.

gangen liepen, en het kostte mij vrij wat moeite, er haar van af te brengen, om niet alles dadelijk aan mijne vrouw te gaan over vertellen.

Na deze mislukte pogingen, en wel inziende, dat ik daardoor, zonder een' ander te helpen, mijn eigen leed verzwaarde, had ik dan ook vast besloten nooit meer over de hoofdpijn te spreken, laat staan te schrijven; maar ik ben tot andere gedachten gekomen. Ik heb gevoeld, dat er eene heilige verpligting op mij rustte om de pen op te vatten, nu ik uit de courant ontwaar ben geworden, dat er een plan bestaat om eene gas-fabriek alhier op te rigten.

Gij ziet mij verbaasd aan? Gij gelooft, dat de wanhoop mij geheel heeft vermeesterd, en mijn verstand heeft verbijsterd? Stelt u gerust, lotgenooten! Mede-martelaars, verheugt u met mij! Uit het gas-licht straalt ons tegen het licht der hoop, de gas-verlichting belooft ons verligting van ons zoo bitter lijden.

Hoort toe! Waaruit ontstaat de hoofdpijn uwer vrouw? De soep smaakt haar den rook, en gij trekt een leelijk gezigt. Het is reeds een half uur over den tijd, nog is er geen eten op tafel, en gij kijkt voor de tiende maal op uw horologie. Het eerste kopje thee is slap; het tweede zou beter zijn, maar is ellendig en vliegt het venster uit. De lamp brandt zoo slecht, dat gij niet kunt zien te lezen, en gij slaat hard uw boek digt. Uwe vrouw draait aan de lamp, maar er is geen kousje op, en zij dreigt geheel uit te gaan, waarop gij ook uitgaat, en niet weer te huis komt voor elf ure. Gij wordt in den nacht wakker en wilt drinken. Het nachtlicht geeft juist den laatsten snik. Na lang zoekens vindt gij den blikker, maar er is geene kaars op; gij stoot in den donker uw likdoorn, en slaakt van de pijn een paar krachtige vloeken, waardoor het jongste kind wakker schrikt, en jammerlijk begint te schreeuwen. En ziet gij nu niet uit deze voorbeelden, welke ik gemakkelijk met nog een millioen anderen zoude kunnen vermeerderen, dat de hoofdoorzaak van de hoofdpijn onzer vrouwen gelegen is in onse wijze van stoken en verlichten, en zal dus niet iedere verbetering hierin een vermindering der zoo gevreesde kwaal tengevolge moeten hebben? Even als het bijgeloof verdwijnt voor het licht der rede, zoo verdwijnt ook voor het gas-licht het brandhout en slechte voorloop. Walmende olie en stinkende kaarsen bestaan er niet meer; lampenkousjes en nachtpitjes zijn alleen nog aanwezig in de verzamelingen van antiquiteiten en nooit wordt er meer eene klagt over vuur of licht gehoord, omdat er slechts één wenk noodig is, om door het gas-licht gloed en licht zooveel men wil en dadelijk te doen verschijnen.

Het zal dan nu wel geheel overbodig zijn mijne medelijders aan te sporen tot ijverige medewerking, om de gas-fabriek in het leven te roepen. Hierbij zal het echter dringend gevorderd worden, dat ook onze vrouwen doordrongen zijn van de voordeelen, welke ook zij daarvan genieten zullen. Wij moeten alzoo niet nalaten haar te doen opmerken, dat er bij het gas geen rook meer in de keuken, geen asch meer op den haard is; dat er geene lampen meer bestaan, die gerepareerd of zelfs schoon gemaakt moeten worden; dat aan zijden of andere kleedjes door olie of vonken geen ongeluk meer kan gebeuren; dat het gevaar van brand aanzienlijk wordt verminderd, een punt van belang in eene stad, zoo weinig in tel, dat zij niet eens eene nachtwacht bekomen kan. Vooral niet te vergeten, dat het gas veel goedkooper uitkomt, want behalven in zaken van toilet, hechten de dames daar veel aan. En wanneer wij dit alles met beleid en op het juiste oogenblik voordragen, zullen wij zeker slagen, de gas-verlichting in het leven worden geroepen, en ons eene heerlijke toekomst aanlagchen.

Vleijen wij ons echter niet te veel, want niet alle hoofdpijn zal met het gas-licht verdwijnen. Maar zullen wij daarom de koepokinenting verachten, omdat, niettegenstaande hare weldadige werking zich nogtans nu en dan kinderpokken vertoonen? Neen! laat ons dankbaar zijn voor iedere verademing. Ik voor mij althans zal reeds zeer tevreden zijn, wanneer door het gas mijne vrouw, in plaats van, zoo als nu, iedere veertien dagen, maar eens in de zes weken hoofdpijn krijgt.

H.

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG

Den 4 Mei 1862.

No. 1. OUVERTURE, *Les Italiens en Algar*, par Bortjui.
2. VELLEDA POLKA, arr. par G Weijers.
3. EURIANTHE DE WEBER, arr par G. Batthe.
4. PRIMA DONNA VALSE, par Cullie.
5. SALLY POLKA, arr par G Batthe.
6. UNCLE TOMS GALOP, arr. par G. Weijers.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Nd. Am. brik *Cronstadt*, kapt. Homans, van Boston.
Idem, de Nd. Am. brik *Harriet*, kapt. Clarke, van Boston via Cajenne.
Idem, de Eng. schoener *Native*, kapt. Hunte, van Demerarij.

In Nickerie.

Den 6den Februarij, de Nederlandsche schoener *Thetis*, kapt. P. M. Durok, van Demerarij.
Den 10den, de Engelsche schoener *Salador*, kapt. Nickson Card, van Guadeloupe.
Den 16den, het Engelsche schip *Spring Bok*, kapt. R. Maij, van London.
Den 25sten, de Nederlandsche schoener *Thetis*, kapt. P. M. Durok, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 1sten dezer, de Nederl. schoener *Ellen*, kapt. W. C. Dekker, naar *Demerarij*, lading: 30 vaten Suiker 48,879 pond, 4 vaten Pinda, 31,250 buitenl. Sigaren en 14 dozijn Strooboeden. Uit het Entrepot: 25 roode kelders Genever.
Den 2den, de Nd. Am. schoener *Norwester*, kapt. D. W. Hillyer, naar Boston, lading: 149 vaten Melasse 20,763 gallons.

In Nickerie.

Den 5den Februarij, het schip *Jane Cargil*, kapt. J. Hill, naar Queenstown, lading: 280 vaten en 414 zakken Suiker 519,786 pond, 1500 pond oud Tin 3700 pond oud Metaal, 91 vaten Rum 9,555 gallons.
Den 18den, de Nederlandsche schoener *Thetis*, kapt. P. M. Durok, lading: 50 balen schoone Katoen 16,250 pond.
Den 24sten, de Nederlandsche schoener *Charlotte*, kapt. Ths. Acton, lading: 80 balen schoone Katoen 26,800 pond, 1 kist Machinerien, 1 Machine Piston en 30 bossen Bananen.
Den 27sten, de Nederlandsche schoener *Carolina*, kapt. H. van Ommeren, lading: 80 balen schoone Katoen 26,000 pond. — Allen naar *Demerarij*.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Willem en Carel*, kapt. Steedvelt, adres bij H. Degenhard.
Het schip *Triton*, kapt. Duinker, adres bij L. F. Haase Jr.
Het schip *Jonge Eduard*, kapt. Sikkens, adres bij J. M. Polak.
Het schip *Nordkorn*, kapt. van Leeuwen, adres bij H. C. Levij.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Louisa Christina* de Heeren E. Kölle, S. van Lierop, H. L. G. Kleine, G. T. Bauch, echtgenoot en kind, Mejufvrouwen H. C. L. Schmidt, J. J. Ooijkaas en M. C. Berner en de minderjarigen E. N. en A. G. Kusch.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag den 2 Mei 1862.

De helft in het Huis en Erf aan de Groote Dwarsstraat, Lt. E. No. 195, aangekomen Hebbende J. *D. Morren*. — ƒ 800. — C. W. Morren.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 26sten April tot den 2den Mei 1862, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 26sten April in de rivier Suriname verdronken Philip Johannes Vredeman, 50 jaren n. g.
Den 28sten, Doortje Jacoba Strijp, 70 jaren n. g.
Den 28sten, Elisabeth Paulina Cordova, 24 jaren.
Idem, Hannah Cornelia Elisabeth Krein, 4 jaren ruim.
Den 1sten Mei, Johannis George Abendanon 45 jaren en 3 maanden.
Den 2den, Sophia Henrietta Soeterboek, 44 jaren.

Binnenlandsche Berigten.

Resolutie

van den 30n April 1862 No. 1, *betreffende de uitbetaling van overtogtgelden aan ambtenaren (passagiers der 1e. klasse) en officieren van de landmagt, die met verlof naar Europa gaan en van daar herwaarts terugkeeren.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Gelezen hebbende de missive van den Minister van Koloniën, dd. 14 December jl. La. B No. 17/1831, waarbij, na verkregene magtiging des Konings, bij kabinetsrescript van den 6n. dier maand, No. 85, in substantie wordt mede-gedeeld:

1o. dat aan ambtenaren (passagiers der 1e. klasse zijnde) en officieren van de landmagt, die met verlof naar *Europa* gaan, voor zoover zij op vrijen overvoer aanspraak hebben en de zorg voor hunnen overtogt op zich wenschen te nemen, zal worden betaald eene som van ƒ 200 — voor elk volwassen persoon en van ƒ 100 — voor elk kind beneden de 12 jaren, onverschillig of de reis per mail, dan wel met de gewone scheepsgelegenheid wordt gedaan;

en 2o. dat aan alle van verlof terugkeerende ambtenaren (passagiers der 1e. klasse zijnde) en officieren, voor zoover zij op vrijen terugtogt aanspraak hebben, even als aan hen die voor de dienst in *Suriname* bestemd zijn, die zelfde som in *Nederland* zal worden uitbetaald, doch, in overeenstemming met het voor *Nederlandsch Indië* bepaalde, alleen voor het geval, dat de reis per mail geschiedt;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Het voorenstaande, door plaatsing van deze resolutie in het Gouvernementsblad, ter kennis van belanghebbenden te brengen.

Paramaribo, den 30 *April* 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd-Commies belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

Resolutie

van den 30n. April 1862 No. 2, *bepalende de plaatsing in het Gouvernements blad van het Koninklijk besluit van den 9 Maart d. j. No. 11, waarbij wordt ingetrokken en buiten werking gesteld de bepaling van Art. 2 van het Koninklijk besluit dd 13 Junij 1856 No 73, dat de buitenlandsche verloven in de maand October behooren te worden aangevraagd.*

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE SURINAME.

Ontvangen hebbende bij Ministerieel schrijven dd. 29 Maart jl. L. B No. 47/95, afschrift van 's Konings besluit van den 9 dier maand No. 11, de bepaling van art. 2 van het Koninklijk besluit, dd. 13 Junij 1856 No. 73, G. B No. 7, dat de buitenlandsche verloven aan Ambtenaren en Officieren te verleenen, in de maand October behooren te worden aangevraagd;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat deze resolutie en als bijlage daarvan het vermeld Koninklijk Besluit in het Gouvernements Blad zal worden geplaatst.

Paramaribo, *den* 30 *April* 1862.

VAN LANSBERGE.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,
De Hoofd Commies belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
J. E. WESENHAGEN.

9 Maart 1862. WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING
No. 11. DER NEDERLANDEN PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG, enz., enz., enz.

Op de voordragt van onzen Minister van Koloniën, van den 7 Maart 1862. Lt. B No. 22;

Gelet op ons besluit van den 13 Junij 1856 No. 73, gewijzigd bij dat van 27 Julij 1859, No. 49 houdende vaststelling van algemeene regels voor aan Ambtenaren en Officieren in de Nederlandsche West-Indische bezittingen en ter kuste van *Guinea* te verleenen buitenlandsche verloven;

Hebben goedgevonden en verstaan:

De bepaling van art. 2 van ons besluit van 13 Junij 1856, No. 73, dat de voormelde verloven in de maand October behooren te worden aangevraagd, wordt bij desen ingetrokken en buiten werking gesteld.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan tot informatie, afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, *den* 9 *Maart* 1862.

(*get.*) WILLEM.

De Minister van Koloniën
(*get.*) G. H. UHLENBECK.

Accordeert met deszelfs Origineel,
De Secretaris Generaal bij het Ministerie van Koloniën
(*get.*) FRITH.

Voor eensluidend afschrift
De Secretaris Generaal
(*get.*) FRITH.

Voor eensluidend afschrift.
De Hoofd-Commies belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris
J. E. WESENHAGEN.

Post-Kantoor.

De Mailpakketten zullen op MORGEN den 5den dezer, des middags ten 12 ure worden gesloten en verzonden per de Stoomboot *Paramaribo*.

Bij Koninklijk besluit van den 22 Maart jl. No. 64, is aan den beambte van Politie in Suriname, J. H. van Dijk, op zijn verzoek verleend een eervol ontslag uit 's lands dienst, met toekenning van pensioen.

Bij Gouvernements Resolutie van den 29 April No. 8, is aan den Heer C. Reells, op zijn verzoek, verleend een eervol ontslag als Brandmeester, en zijn benoemd, tot Brandmeester, de Onderbrandmeester K. W. Schlichte en tot Onderbrandmeester, de Heer W. Tirion.

Bij Koninklijk besluit van den 4 Maart jl. No. 59 is aan den heer C. M. Moes, predikant bij de Evangelisch Luthersche Gemeente in de kolonie *Suriname*, met verlof in *Nederland*, op zijn verzoek, met ingang van den 1 Mei dj., een eervol ontslag uit 's lands dienst verleend, onder toekenning van pensioen.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING, bij de *Ned. Herv. Gemeente* op HEDEN den 4den dezer, des morgens ten *half negen* ure.

EDUARD KÖLLE,

tot zijn leedwezen verhinderd geworden zijnde, in persoon afscheid te nemen van vele zijner goede kennissen en vrienden, roept hun bij deze een hartelijk VAARWEL toe.

Braamspunt, aan boord van het schip *Louisa Christina* den 1 *Mei* 1862.

Degenen die eenige vorderingen hebben, ten laste van plantaadje *Schapstede*, den boedel wijlen THOMAS HOLLIDAY en den ondergeteekende, worden verzocht opgave te doen ten kantore van den Heer P. MAIJ.

Paramaribo, *den* 3 *Mei* 1862.

J. HOLLIDAY.

VRIJDAG e. k. 's morgens 9 uren zal de Vendumeester J. C. GOMPERTS ten zijnen huize verkoopen:

Het HUIS en ERF aan de *Groote Dwarsstraat* L. E No. 193, O. W. L. 9 No. 710

De bewijzen van eigendom en veilcon ditien liggen ter inzage bij voornoemden Vendumeester.

VRIJDAG e. k. 's morgens 9 uren zal door en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS, de verkooping plaats hebben van

het HUIS en ERF aan de *Keizerstraat* L. A No. 164, O W. L. A No. 44, thans bewoond door den Heer M. M. CURIEL.

De condition enz. liggen ter visie bij voornoemden Vendumeester.

Waarschuwing!!

De ondergeteekende geeft bij deze kennis dat hij noch zijn onderhebbende bodem aansprakelijk zijn zal voor gegeven **CREDIET** aan zijn scheeps volk.

F. MACKIE,
Gezagvoerder der Eng. Brik Ben Nevis.

De ondergeteekende geeft bij deze kennis aan het geëerd Publiek, dat hij door ziekte verhinderd is geweest de beloofte omtrent zijne SLAGTERIJ geregeld na te komen, doch thans hersteld zijnde, verwittigt hij het algemeen dat zijne SLAGTERIJ ingevolge vroegere Annonce in de courant op uitgebreiden voet zal gecontinueerd worden.

Paramaribo, den 3 Mei 1862.
J. H. C. WOLFF.

Te bekomen bij

MICHEL JUDA:

Versche *Provisien, Dranken* en andere

Goederen,

te veel om te specificeren.

Ontvangen per de *Nordhorn*, Kapitein H. VAN LEEUWEN en te bekomen bij

J. H. SWARTSMAN

à Contant:

De welbekende

SCHOENEN

in soorten.

Steeds verkrijgbaar bij

GEBRS. VAN PRAAG.

Bakkeljaauw,

a 5 cts. per pond,

Haring, à *f* 10 per vat.

voor welke prijzen sedert primo Januarij leveringen aan plantages door hen genoteerd zijn.

Carga Brik *Ben Nevis*, van *London:*

Korven Gesorteerd AARDEWERK,

Gasketting,

Suikervaten Hoepels,

1600 balen

Witte en Bruine

RIJST,

Puncheons en Suikervaten,

SUIKERKAEK in puncheons en potten.

Brik *Harriet*, van *Boston* via *Cayenne.*

BAKKELJAAUW,

HARING.

Oxh. bladen TABAK.

Zwarte en Geele ZEEP in groote en kleine kisten.

SMEERKAARSEN van 6 tot 16 in 't ℔

Tierces gepekelde SHOULDERS.

Fijne Zoete Olie.

Vermouth.

Absinthe en eenige oxhoofden extra

Roode Wijn.

Alles tegen zeer *billijke prijzen.*

Verkrijgbaar bij

GEBRS. VAN PRAAG.

Nieuwe Goederen.

D. C. MUNRO

heeft ontvangen per het schip *Ben Nevis* van Londen:

Dames Zwarte en Gekleurde Zijden *CLOACKS*, keurige Zijden en STROOHOEDEN. Waschlederen en Glacé HANDSCHOENEN met kwastjes, Zijden DITO, halve piés Linnen, Estopille, Zw. en Gekl.

BARÈGE KLEEDJES van 2 tot 7 volants, Tarlatan DITO Cambrics DITO, Zijden en Katoenen *KOUSEN*, Coburg Shirting, Gerait en Gestreept Neteldoek, Schotsch Batist.

TARTANS voor Kleedjes, GEBLOEMD NET, Gebloemd Gordijn Neteldoek, Antereurs, Kinder Chemisettes

KIPJES.

Heeren Vilten HOEDEN, Castoren en Glacé HANDSCHOENEN, Zijden, Wollen, Merino en Katoenen BORSTROKKEN, Wollen en Merino Onderbroeken, Bruin Linnen, Welch Flannel, Dowlas, Linnen en Katoenen DRIL.

Blaauw Militair DRIL.

Diverse EETWAREN in 1 en 2 pons blikjes, Extra fijn TAFELZOUT, Salade Olie, Pickles, Durham Mostard, Jams en Jellies, diverse soorten Thea, Dessert en Tafel BESCHUITJES in trommels,

Lea en Perkins Saucen.

Hockin's Seidlitz Powder

Dinneford's fluid Magnesia

Sulphate of Quinine.

Geurige Brown Windsor ZEEP.

AARDEWERK,

waaronder compleete Kamerstellen, etc, etc,

Te bekomen bij

M. BENJAMINS:

Onvervalschte Medoc WIJN, eerste kwaliteit COGNAC, Fijne Fransche LIKEUREN, Frambozen, Capilaire Vinaigre en Gomme STROOP, Vermouth, Absinth, Muscaat WIJN, Porter en Ale.

Blikjes *Eetwaren* als; Petit Pois, à la Mode, Gerookt Schapen, Kalfs en Gehakt VLEESCH Patrijzen, Korhoenen (grouse) Saucijsen, Hersch Gestoofd, Kalfskop, opregte Eng. Plum Pudding, Versche Melk, Essence of Beef, Potted Ham, Vleesch en Tong Pâté au Diable, Currie en Anchovis Paste.

Bristol Tripe in potten, Gerookt Eng. Zijde SPEK bij 't pond, Olijven, Augurken, Gemengd Zuur Kappers, Diverse Saucen, Gorgona Anchovis. Selderij Zaad, Tijm, Mostard Aardbeijen, Kweepeeren en Pruimen Gelei, Fijne Genua Olie, differente soorten

BLIKJES MESSEN,

Houten Stoelen,

Aardewerk,

Patent Olie bij de kan en meer andere GOEDEREN.

Alsmede de in Europa welbekende *Anti Likdoorn Pleister.*

Jacob J. Salomons,

over het *Militair Hospitaal*, heeft ontvangen en is voorzien van;

Peletier's Sigaren

in soorten van *f* 20 tot *f* 150 per mille.

Z. M., Kom. en Zwits. **KAAS**

BOTER, HAM,

Sardines, *SPECERIJEN*

in soorten, Zwarte THEE, Witte Kandij, Genever, Valker en Haantjes, Bier in manden en oxhoofden, Focklncks Likeur Maaglitter, Absinthe, Cognac en Barcelona Brandewijn, EAU DE COLOGNE

Schoenmakers Materialen

Camp. Kaarsen, PATENT OLIE in potten en bij de kan.

Nieuwe desseins Wollen

BROEKENSTOF,

naar den laatsten smaak, Zwart Laken Zijden Halsdoeken en Dasjes, Mans Sokken, Vr. Kousen 3[?] dr., Castoren en Glacé Handschoenen, Dames Tuinhoeden en meer andere Goederen.

Wordt geland uit de Nd Amer. brik *Cronstadt.*

S. F. BLOM,

drooge W. P. PLANKEN

Slaven-Provisien en verdere *Plantage benoodigdheden*, enz.

Verkrijgbaar bij
J. V. BOUGUENON.

J. A. RAATGEVER

heeft op nieuw ontpakt:

Een kist, bijzonder goedkoop, *afgepaste Barège*

KLEEDJES.

Zuiver Witte *GENEVER* bij de enkele kan

Chester en Stilton

KAAS.

bij 't pond.

Te bekomen bij

Bij *P. J. BOAS.*

DE GROOTSTE GENEESKUNDIGE ONTDEKKING DEZER EEUW.

PERRY'S CORDIAL BALSEM VAN SYRIACUM.

Deze onschatbare medicijn is de wonderbaarste overwinning van de kunst over de natuur; en is voor beide seksen heilzaam Zij herstelt en vermeerdert de natuurlijke kracht van hen die tengevolge van een langdurig verblijf in de Kolonien aan afgematheid en verval van krachten lijden. Duizenden hebben door het gebruik daarvan hunne gezondheid en krachten herkregen, zoo als onder eede, voor den Lord Major van Londen en de Aldermen verklaard is.

Prijs 11 sh. per flesch, of vier fl. voor 33 sh. waardoor men 11 sh. bespaart, en in fl. van 5 p. st. eene besparing gevende van 1 p. 12 sh.

Verkrijgbaar bij R. & L. PERRY & Co. hoofd-depôt, No. 19, Bernersstreet, Oxfordstreet, Londen.

Agenten: BARCLAY & Co. 75, Farringdonstreet, Londen.

De Pillen van Hollowaij.

In alle groote en volkrijke steden is de lucht altijd meer of minder bedorven, en kwade lucht veroorzaakt ziekten. Om de ziekten, die door deze verpestende lucht ontstaan, tegen te werken is niets zoo heilzaam en zeker als de pillen van *Holloway* Zij werken op het bloed even als een filtreer-machine op troebel water; zij zuiveren werktuigelijk de vochten van alle onreinheden en verwijderen iedere schadelijke stof. Deze wonderbare pillen bezitten al de eigenschappen van een zuiverend, behoedend en geneeskrachtig middel. Zij hebben eene goede uitwerking op indigestie en koorts, en wat nog meer te verwonderen is, dewijl zij het inwendige gestel volkomen zuiveren, regelen en versterken zij elk organ afzonderlijk. De pillen van *Hollowaij* kunnen gebruikt worden door beide geslachten op iederen ouderdom en onder ieder klimaat.

Deze *PILLEN & ZALF* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, 1 3 en *f* 5.

Gedrukt bij A. L. C. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag

1862. Woensdag 30 April No. 18.

PARAMARIBO.

NIEUWSTIJDINGEN.

Een der jongste Nederlandsche dagbladen, deelt de volgende correspondentie uit New York mede:

„Ik kan ditmaal mijnen brief aanvangen met de beschrijving van een der zonderlingste zeegevechten, dat immer geleverd is en dat niet missen kan, eene groote verandering of althans onderzoek op het gebied van zee-oorlogen ten gevolge te hebben.

Sedert vele maanden waren de rebellen in Norfolk druk bezig eene soort van ijzeren drijvende batterij te bouwen, die tegen de noordelijke schepen en sterkten aan de kust aangewend zou worden. Reeds voor September des vorigen jaars gewaagden de nieuwspapieren van die zonderlinge machine, doch daar niets verder van haar vernomen werd, beschouwde men deze onderneming weldra als eene mislukte poging. De regering ondertusschen besloot door het doen bouwen van een drietal dergelijke vaartuigen, een tegenwigt tegen dat des vijands te verkrijgen. Twee daarvan zijn thans nog onderhanden, maar een, de Monitor, en die thans groote diensten bewezen heeft, werd eerst sedert kort voltooid. Dit schip verdient alle opmerking; het zou echter te veel plaats vereischen, hier eene naauwkeurige beschrijving daarvan te geven; zij het genoeg te melden, dat het 172 voet lang is, geheel van ijzer, en eigenlijk uit twee op elkander geplaatste verdiepingen bestaat, waarvan de bovenste geheel bomvrij is en geene masten voert. De bouwmeester is de beroemde uitvinder der calorische machines John Ericsson (een Zweed van geboorte en die in het jaar 1839 naar de Ver. Staten emigreerde) In de kronijken der scheepsbouwkunde zijn voorzeker geene voorbeelden te vinden van de snelheid, waarmede dit bewonderenswaardige vaartuig voltooid werd. De kiel werd gelegd 25 Oct. 1861 en 30 Jan. daaraanvolgende liep het van stapel.

Maar de „mislukte poging" der rebellen, ofschoon niet zoo spoedig voltooid, bleek niet verachtenswaardig te zijn. Dit ijzeren monster draagt den naam van Merrimac en is gedeeltelijk zaamgesteld uit de hulk van het fregat der V. Staten van dien naam, dat in Norfolk de algemeene vernieling ontkwam, veroorzaakt door het verbranden der scheepstimmerwerven. Dit schip (gebouwd in 1855 en geschikt om 40 stukken te voeren) was tot op drie voet boven de waterlijn afgezaagd en daarboven een bomvrij dak of liever ark van spoorwegijzer gebouwd. Vervolgens was zij met een ijzeren maliënkolder omgeven en de boeg en spiegel met staal bekleed, en voorzien met ijzeren stormrammen om schepen te doorboren Dit zonderlinge vaartuig, dat niets dan eenen schoorsteen en eenen vlaggestok voert, verliet Zaturdag 8 Maart de haven van Norfolk, gevolgd door een paar andere kleine met ijzer beslagen stoombooten, en stevende langzaam maar regtoe op het vereenigde eskader nabij het fort Monroe aan. Het eerste schip, dat de Merrimac ontmoette, was de Cumberland een fregat van 24 stukken, dat den vreemden aanvaller met eene volle laag begroette. Maar die groet werd vreesselijk beantwoord. De Merrimac gaf op hare beurt de volle laag en iedere kogel trof, terwijl die van de Cumberland niet meer uitwerking deden dan eene handvol pepernoten; de kogels kaatsten letterlijk als gutta-percha ballen terug. De Merrimac liep nu met volle vaart tegen de Cumberland en verbrijzelde met haren geduchten voorsteven de zijde van het schip, een tweede schok, en het vaartuig zonk onmiddelijk, waarbij ongeveer een tweehonderdtal der bemanning omkwam. De Merrimac wendde zich nu tot de Congress, een fregat van 52 stukken, dat tot heden met de twee rebel-stoombooten gestreden had en thans, dien vreeselijken vijand ziende opdagen, de vlag streek, na meer dan 125 man verloren te hebben, en zich overgaf. De officieren werden gevangen genomen en de bemanning in de booten vrijgelaten, waarop het schip verbrand werd. De Merrimac bestreed vervolgens al de andere schepen, vernielde vier of vijf kleinere vaartuigen en havende de meeste schepen, die bijna allen zonder onderscheid gewonden of dooden hebben. Het vallen van den avond alleen deed het gevecht eindigen. Den volgenden morgen, toen de zon de nevelen verdreef, bespeurde men met gewaarwordingen van ontzetting op nieuw den zoo geduchten onkwetsbaren aanvaller van den vorigen dag, en was niet de Monitor tijdig aangekomen, die den vorigen avond laat van New-York arriveerde, de geheele vloot ware vernietigd geweest. De Monitor sprong voor de overige schepen in de bres en nu greep een gevecht plaats, even zonderling als ontzettend en plotseling werd in het revolutionaire Amerika Napoleons uitvinding tot een proef gebragt en die niet nalaten kan eene omwenteling in de kunst van oorlogvoeren ter zee te weeg te brengen De beide schepen verspilden hunne kogels gedurende vele uren, zonder den minsten uitslag, op elkander en het mogt eerder eene boxpartij dan een zeegevecht genoemd worden. Het hoofddoel van beiden scheen te zijn, met den scherpen voorboeg een gat te stooten. Ten 12 ure des Zondags morgens moest de Merrimac afzakken, zekerlijk eenige schade bekomen hebbende, doch niet dan na het fregat Minnesota geducht gehavend en andere vaartuigen vernield te hebben. De bijzonderheden van den strijd zullen voorzeker in Europa met belangstelling nagegaan worden, want zij leveren eene groote les en stof tot onderzoek op. Wat toch, indien deze manier van strijden als voldoende erkend wordt, is Engelands schitterende vloot alsdan waard? Men zal zijnen vijand niet meer in den grond schieten, maar in den grond rammen! Ware het niet dat de Monitor zoo juist van pas verschenen ware, de Merrimac zou in weinige dagen al de blokkeerende schepen langs de zuidelijke kust onder de golven hebben bedolven Spoedig kan men thans een nieuw gevecht verwachten, want zoodra de Merrimac hersteld zal zijn, zal zij zich waarschijnlijk andermaal met den Monitor meten.

Men meldt uit Berlijn:

De *Staatsanzeiger* behelst een koninklijk rescript aan het ministerie, dat aldus luidt:

„Ik draag aan het ministerie op, om ten behoeve van de nieuwe verkiezingen voor het Huis der Afgevaardigden, ten spoedigste de noodige maatregelen te nemen Hierbij moeten de autoriteiten zich eensdeels houden aan de daaromtrent bestaande wettige voorschriften, anderdeels aan de kiezers omtrent de grondslagen mijner regering inlichtingen geven en den invloed te keer gaan van hen, die onze regering in verdenking trachten te brengen, waardoor de openbare opinie op het dwaalspoor wordt geleid, zoo als bij de laatste verkiezingen heeft plaats gehad. Ik houd onveranderlijk vast aan de grondbeginselen, welke ik in November 1858 aan het ministerie heb kenbaar gemaakt en sedert herhaaldelijk den lande verkondigd. Zij zullen, juist begrepen, ook voortaan tot rigtsnoer mijner regering blijven. De verkeerde uitleggingen, welke daaraan gegeven werden, verwekten echter verwikkelingen, welke de tegenwoordige regering in de eerste plaats uit den weg behoort te ruimen. Bij de verdere uitvoering der bestaande constitutie zullen de wetgeving en de administratie van vrijzinnige grondbeginselen uitgaan. Een heilbrengende vooruitgang is echter alleen denkbaar, wanneer men, na een bedaard onderzoek van de tijdsomstandigheden en de wezenlijke behoeften, de voor beweegbaarheid vatbare elementen van de bestaande inrigtingen weet te gebruiken. Dan zullen de hervormingen in de wetgeving een waarlijk conservatief karakter hebben, terwijl overijling alleen tot ontbinding leidt Het is mijn pligt, mijn ernstige wil, de door mij bezworen constitutie en de regten der lands vertegenwoordiging, maar ook de regten der kroon te handhaven en haar in onverzwakte kracht te behouden, als die voor Pruisen tot vervulling van zijne bestemming noodzakelijk zijn en wier verzwakking voor het Vaderland verderfelijk zoude wezen." Deze overtuiging leeft ook in de harten mijner onderdanen en het komt er maar op aan hun mijne ware gezindheid, voor hun welzijn duidelijk te maken. Wat mijne buitenlandsche, in het bijzonder mijne Duitsche politiek betreft, houd ik onveranderlijk vast aan het standpunt tot dusver aangenomen. Het ministerie moet zorgen, dat deze grondbeginselen bij de aanstaande verkiezingen gekend en gewaardeerd worden. In dat geval mag men met vertrouwen verwachten, dat alle kiezers, welke aan mij en aan mijn huis gehecht zijn, met vereenigde kracht mijne regering zullen ondersteunen. Ik draag het staatsministerie op, de autoriteiten in dien geest van instructien te voorzien, en aan al mijne ambtenaren hunnen bijzonderen pligt in her innering te brengen." „Het stuk is onderteekend door den Koning en gecontrasigneerd door al de leden van het kabinet.

Betreffende Garibaldi's togt in Italie lezen wij het volgende:

MILAAN, 23 Maart.

Sedert 7 ure des ochtends wordt de woning, waarin generaal Garibaldi zijnen intrek heeft genomen, als het ware bestormd door honderde personen, onder welke verscheidene dames, om hem hunne opwachting te maken. Onder anderen is bij den generaal toegelaten eene deputatie uit Venetie, welke hare ondersteuning in manschappen en geld aanbiedt tot verkrijging der eenheid van Italie. De generaal heeft aan allen zulke passende en treffende toespraken gehouden, dat een ieder met geestdrift werd bezield en hoogst voldaan vertrok.

TWEEDE DEPÊCHE.

„Op het feestmaal, dat gisteren heeft plaats gehad, heeft de generaal Garibaldi gesproken over de toekomst van Italie en o. a. gezegd, dat de overwinningen, door hem behaald, niet moesten worden toegeschreven aan hem, maar aan de officieren, de soldaten en het volk, welke hem ter zijde hadden gestaan. Hij herinnerde aan de martelaren, die in den vreemde voor de vrijheid van Italie hun leven hadden veil gehad, en noemde het Italie's pligt, om zich dankbaar te betoonen jegens de Hongaren, de Polen en andere volkeren. Hij eindigde met het uitbrengen van een toast op Koning Victor Emanuel en de troepen. De generaal Turr sprak over Italie, welks lot dat is van de geheele menschheid De generaal Bixio hield eene redevoering, handelende over het verbond en de solidariteit der volkeren. De kolonel Guastalla en verscheidene andere sprekers lieten zich nog hooren en werden met geestdrift toegejuicht. Na het feestmaal had in den schouwburg della Scala eene voorstelling plaats, waarbij eene ontzettend groote menigte tegenwoordig was. De generaal Garibaldi werd met eene onbeschrijfelijke geestdrift begroet; tegen middernacht werd hem eene serenade gebragt en meer dan honderd duizend menschen bewogen zich in de straten der stad. Heden wordt de wedstrijd der scherpschuttersgenootschappen gehouden.

DERDE DEPÊCHE.

De voorstellingen aan Garibaldi duren voort; hij heeft deputatien van Mantua, Istrie, Trento en Nizza ontvangen, vervolgens zijn talrijke Engelschen en Franschen hem komen begroeten; zij hebben Garibaldi aangespoord, vol te houden en het groote werk door een nog indrukwekkender te bekroonen. Vervolgens zijn 150 dames van Milaan, oprigtsters van werkinrigtingen, bij den generaal toegelaten. Het is een overheerlijken dag; de geheele bevolking is op de been. Ten 2 ure heeft het scherpschuttersfeest een aanvang genomen.

De *Times* beschouwt Garibaldi's wederverschijning in Italie, als een bewijs van de zwakheid der Italiaansche regering. Onder de sterke hand van Cavour, zegt het blad, bleef de ridderlijke held der Italiaansche vrijheid op zijn eenzaam eiland, en verscheen hij slechts in het openbaar wanneer de eene of andere onderneming in het spel was, ofschoon hij ook wel eens, even als een Hercules, met gevaarlijke zendingen werd belast, wier mislukking zijn ondergang, maar geen gevaar voor de zaak van Italie zou geweest zijn. Ricasoli volgde in dat opzigt de politiek zijns grooten voorgangers en wist den krachtigen geest, die slechts van handelen weet, in bedwang te houden. En wat de Italiaansche natie betreft, deze geloofde blindelings in Cavour en schonk haar vertrouwen aan Ricasoli, omdat hij Cavour's volgeling was. Ratazzi vindt bij de heethoofden van het jeugdig Italie dat vertrouwen, dat ontzag niet, en het gevolg daarvan is, dat bij Garibaldi's wederverschijning, de feestmalen, illuminatiën en volkskreten weder

aan de orde van den dag zijn. Dit is een bewijs van het ongeduld dergenen, die Italie in het bezit der Italianen verlangen te zien en het er voor houden, dat het ministerie Ratazzi synoniem is met Italie onder Franschen invloed. Onder zulke omstandigheden is het geen wonder, dat het oude Mazzinisme weder het hoofd opsteekt, dat de Milanezen weder „Rome en Venetie!" roepen; en al is Italie op dit oogenblik nog niet eens sterk genoeg, om sich het vreedzaam bezit van Napels te waarborgen, zoo beteekent nu toch dat zelfde „Rome en Venetie!" niets anders, dan oorlog tegen Oostenrijk en losmaking van Frankrijk. Maar wanneer Garibaldi de Milanesche bevolking toezegt, dat Venetie en Rome weldra tot Italie zullen behooren, denkt hij er dan niet aan, dat het hem zelf onmogelijk was Rome meester te blijven, toen hij dit vroeger in zijne magt had? Hij akhans kan zeker niet zoo dwaas zijn de strijdkrachten van twee groote mogendheden tot den kamp uit te tarten. Wanneer men dus in Italie verstandig wil handelen, moet men er liever vooreerst nog wat bezadigd blijven en althans zoolang eene afwachtende houding aannemen, tot Italie meer op eigen krachten kan steunen.

Volgens den *Constitutionnel* levert de staat van in- en uitvoer in Frankrijk over de twee eerste maanden van dit jaar de volgende cijfers: Aan invoerregten is ontvangen 23,178,000 frs, dus 6½ millioen meer dan in Jan. en Febr van het vorige jaar. Deze 6½ millioen kunnen als volgt worden verdeeld: koffij 600,000 fr.; steenkolen 170,000 fr.; machinerien 160,000 fr.; ruw ijzer 400,000 fr.; staafijzer 588,000 fr.; suiker uit de Fransche kolonien 300,000 fr.; vreemde suikers 1,000,000 fr.; katoenen en wollen geweven goederen 1,800,000 fr.; diverse koopwaren 400 000 fr. Ten gevolge van de met Engeland en Belgie gesloten handelstractaten is er aan katoenen stoffen tot een bedrag van 1,564,873 fr. en aan wollen van 10,650,872 fr. ingevoerd. Het groote verschil tusschen beide cijfers is natuurlijk een gevolg van het winter-saizoen, waarin de wollen zeer en de katoenen bijna in het geheel niet gezocht zijn. Het cijfer van uitvoer overtreft dat van invoer; in de beide eerste maanden van 1861 werden 249,000 hectol. gewone wijn uitgevoerd, in 1862 daarentegen 255,000. Evenwel werd naar Amerika de helft minder uitgevoerd dan ten vorigen jare; Engeland en Belgie daarentegen consumeerden het dubbele van hetgeen zij ten vorigen jare schenen te behoeven. Ook de uitvoer naar Zwitserland was meer dan in 1861. Terwijl de uitvoer van brandewijn naar Noord-Amerika verminderde tot op een tiende, werd er voor Engeland veel meer dan vroeger gekocht.

Uit Parijs schrijft men:

De heer Drouyn de Lhuys heeft dezer dagen eene audientie bij den Keizer gehad en te dier gelegenheid aan Z. M. te kennen gegeven dat hij bij de aanstaande verkiezingen voornemens is zich als candidaat te stellen. De Keizer heeft dit plan goed- noch afgekeurd, maar tot den voormaligen minister gezegd: „Indien gij toch weder het huis van staat wilt binnentreden, dan begrijp ik niet, dat gij lust hebt om door de achterdeur daarin te sluipen, terwijl ik reeds sedert lang den toegang door de voordeur voor u opengesteld heb." Z. M. doelde allerwaarschijnlijkst op een in den laatsten tijd, zoo men zegt, aan den heer Drouyn de Lhuys gedaan aanbod, om de portefeuille van buitenlandsche zaken op zich te nemen. De Heer de Lhuys heeft daarop geantwoord: „Ik ben elk oogenblik bereid om mijne diensten weder ter beschikking van Uwe Majesteit te stellen; het is mij echter onmogelijk mijn geweten geweld aan te doen en mijne zelfstandigheid op te offeren, hetwelk ik zou moeten doen, wilde ik de politiek van het oogenblik volgen."

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, de Eng. brik *Ben Nevis*, kapt. Mackie, van London.

Den 29sten, het schip *Nrd. Horn*, kapt. van Leeuwen, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 29sten dezer, het schip *Louisa Christina*, kapt. J. F. Ten Harmsen, naar Amsterdam, lading 511 vaten Suiker 724,820 pond, 30 blomvaten Koffij 5,018 pond, 68 vaten Melassie 9,168 gallons, 51 balen schoone Katoen 16,633 pond, 6 vaten Cacao 639 pond en 55 pl. vierk. hout.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Willem en Carel*, kapt. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Triton*, kapt. Duinker, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Jonge Eduard*, kapt. Sikkens, adres bij J. M. Polak.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements resolutie van den 28 April No. 8, zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings, aanstaan met den 30 dezer maand, definitief benoemd: tot Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester de heer Mr. A. T. Kruijthoff, en tot Magazijnmeester de heer A. D. Charlouis, beide tot dusver tijdelijk met die betrekkingen belast; met definitieve ontheffing voorts van de vroeger door hen bekleede functien, eerstgenoemde, van Magazijnmeester en Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken en laatstgenoemde van 1e. Luitenant van het korps Koloniale Guides.

Bij Gouvernements resolutie van den 28 April 1862 No. 2, is onder de nadere goedkeuring des Konings, de heer J. de Jong, waarnemende Curator en Weesmeester, definitief, tot die betrekking benoemd.

Post-Kantoor.

Onafgehaalde Brieven.

J. J. van Asperen, M. W. C. Bekker, D. J. d' Barrios, J. A. Bronkhorst, C. Busch, Cullard, H. Dondorp, M. D. L. prado, T. D. van Eijck, H. Elskamp, H. C. Focke, A. D. Fernandes, S. D. Gillard, K. A. van Herrewerde, Anne Harrefeld, J. F. Hansen, J. Janse, W. de Jong, C. A. Kuhn, C. Koppenhol, M. Lindeboom, Lirket, P. S. Linscheer, F. Mackie, C. H. Meijer Hz. J. C. Meijer, J. Malmberg, J. Monsanto, J. C. Oosterbaan, J. de Oude, J. Polak, C. C. A. en E. M. A. Pauli, Elizabeth Pauline, H. van Ree, J. H. Rijg, A. van Ravenzwaai, P. Somers, A. Schram, Swinburn, C. C. Tull, J. H. van Thol, C. H. M. van der Velden, M. Velliam, J. E. Westman, Capt. Williams.

Belasting op het Personeel

Ter kennis van belanghebbenden wordt gebragt, dat overeenkomstig art. 8 der Publicatie dd. 14 October 1850 (G. B No. 15) de lijst der aangeslagenen in de belasting op het personeel ter inzage is liggende ten kantore van den kolonialen Ontvanger en Betaalmeester dagelijks (behalve des Zondags) van den 30 dezer tot en met den 24 Mei e. k. van des morgens 8 tot 11 ure.

Paramaribo, den 28 April 1862

Advertentiën.

Wordt bij inschrijving aanbesteed: Het maken van een KOOKHUIS DAK. — Conditien en bestek ter inzage ten kantore van

E. F. L. MOLLINGER.

( )

Wordt bij inschrijving aanbesteed het leveren van

Diverse Plant. *UITDEELINGS-GOEDEREN*,

waarvan de inschrijvings-billetten en monsters zullen worden aangenomen tot 5 Mei e. k.

De lijst der benoodigde hoeveelheid en conditien ter inzage ten kantore van

E. F. L. MOLLINGER.

[ ]

VRIJDAG den 2 Mei e. k. 's morgens 9 uren, zal door en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS publiekelijk worden verkocht:

De SLOEP POMONA met al derzelver toebehooren, ingevolge conditien liggende bij voornoemden Vendumeester. ( )

Carga schoener *Ada Francis* van Boston:

BAKKELJAAUW,
BOKKINGS,
BLOM,
BOTER,
KORENMEEL,
MORRILS en WINCHESTER (Zeep,
KAARSEN van 6 tot 16in't p.

Bark *Catharine* van Boston:

Bakkeljaauw,
Haring,
Makreel,
BAKKELJAAUW en HEILBOT) in kisten,
Spek
Vleesch
Ronde en vierk. BESCHUIT,
HAMMEN en SHOULDERS) in Tierces,
Boter
Blom
Aardappelen
Uijen
Breeuwwerk,
Lucifers,
Pik en Teer,
Kaarsen,
Korenmolens,
Spijkers,

Carga Schoener *Flijing Dutchman*:

550 balen RIJST.

Dagelijks te wachten:

Schoener *Harriet*, van Boston via Cayenne:

Bakkeljaauw,
Shoulders,
Shephard *ZEEP*, etc.

In vooraad:

Schoener- en Ponten KETTINGEN,
Touwwerk in soorten,
FAMILY VLEESCH
in *heele*, *halve*, *kwart* en *achtste* vaatjes,
Tongen in halve vaten,
HAANTJES BIER in manden,
ROZEL in tierces en in vaatjes,
SPEK in soorten,
Glauber en Epsom ZOUT,
WORM-MIXTURE,
Sarsaparilla.
Pruim en bladen *Tabak*,
Olie en Verfwaren,
Molensmeer,
W. P. PLANKEN,
Val- en Todo AXEN,
IJZER en ROMEINSCHE *CEMENT*,
FIRE BRICKS,
Leijen en Leispijkers.
Hoepels,
Wit- Geelh- en DULHOUWERS,
HOUWEELEN en SCHOPPEN,
Timmer en Gemalen KRIJT,
SUIKERKALK in puncheons en in potten.
Slijpsteenen,
Platlood,
Puncheons en Suikervaten,
SUIKERTESTEN,
Vernis en Terpentijn,
ZEILDOEK, *enz.*, *enz.*
Alles tegen zeer civiele prijzen,
Verkrijgbaar bij
GEBRS. VAN PRAAG.
( )

Gedrukt bij A. H. C. de RANDAMIE